

"İslâmiyet, bütün insanlara bir nur, bir rahmettir. Kâfirler bile onun rahmetinden istifade etmişlerdir. Çünkü İslâmiyet'in telkinatıyla küfr-ü mutlak, inkâr-ı mutlak; şek ve tereddüde inkılab etmiştir." izah eder misiniz?

"İslâmiyet, bütün insanlara bir nur, bir rahmettir."

Kur'an son İlâhî kitap ve Hz. Muhammed (asm.) son peygamber olduğuna göre, bütün insanlık alemi "iman, hidayet, ibadet ve ahlâk" dersini İslam'dan alacaktır. On Dokuzuncu Söz'de Peygamberimiz (asm.) "bütün ehl-i imana imam, bütün insanlara hatip" olarak vasıflandırılır. O halde, bugün dünyanın her köşesinde Onun hatiplik, yani hakkı tebliğ etme görevini yerine getirme sorumluluğu Müslümanların omzundadır. Bunun yolu ise, kavgadan, anarşiden değil, sulh ortamı içinde insanî münasebetler kurup, bütün insanları Allah'ın kulları olarak görmek ve onların cehennemden kurtulmaları için şefkatle ve gayretle çalışmaktır. Üstadımızın ifade ettiği gibi, "Nev-i beşerin en büyük meselesi Cehennemden kurtulmaktır." Şuâlar

"Küfr-ü mutlakın şek ve tereddüde inkılab emesi."

Mutlak küfür, bugünkü ifadesiyle ateizm (ta'til), yani hiçbir şeye inanmamaktır. Puta tapanlar bu tarife girmezler. Onlar, batıl inançlarında bir teselli bulabilirler Ama, küfr-ü mutlak en büyük bir azaptır, onda hiçbir teselli kapısı yoktur. Mutlak küfre düşmüş bir insan, hastalandığında, yakınlarını kaybettiğinde ve kendisi de ölüme yaklaştığında bir teselli arayışına gider. Belki de, "Müslümanların dediği gibi, ölümden sonra başka bir alem olabilir." diyerek bir derece rahat eder.

Hz. İsa ve Hz. Musa'nın (as.) da o alemde haber verdiklerini hatırlar, ölüm ötesinden bir derece ümitli olur.

Bununla birlikte tam olarak inanıp, ibadet yoluna da girmez. Deve kuşu gibi, kendini aldatarak her iki tarafın elemelerinden kurtulur. Bu teselli elbette ki, bir süre için geçerlidir. Üstadın ifadesiyle "Kısa bir zamanda düğüm açılır. Hakikat ortaya çıkar."